

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

a. Inspraak: bij de in dit artikel opgenomen formulering is aangesloten bij de tekst van artikel 150 van de Gemeentewet. Inspraak is een onderdeel van de voorbereiding en uitvoering van het beleid en heeft een tweeledig doel. Enerzijds wordt aan belanghebbenden de mogelijkheid geboden om hun mening over beleidsvoornemens kenbaar te maken. Anderzijds biedt inspraak aan bestuursorganen een belangrijk hulpmiddel in het kader van de voor de beleidsvoorbereiding noodzakelijke belangenafweging en het creëren van draagvlak voor beleidsvoornemens.

b. Inspraakprocedure: de verantwoordelijkheid voor het maken van een regeling over inspraak ligt ingevolge artikel 150 van de Gemeentewet bij de raad. In deze verordening is afdeling 3.4 Awb van toepassing verklaard. Artikel 4, tweede lid, geeft het bestuursorgaan ruimte om een andere procedure te volgen.

c. Beleidsvoornemens: het begrip beleidsvoornemen is gedefinieerd als het voornemen van het bestuursorgaan tot het vaststellen of wijzigen van beleid. Dat beleidsvoornemen moet wel voldoende geconcretiseerd zijn: de burger moet kunnen weten wat het bestuur van plan is. Zie verder hieronder bij artikel 2.

d. Bestuursorgaan: de raad is als afzonderlijk orgaan uit de verordening gehaald om de rollen duidelijk gescheiden te houden. Het zwaartepunt van de inspraak ligt in de beleidsvoorbereiding die door het DB ter hand wordt genomen. In de gevallen dat de raad tot een besluit moet komen, zoals voor het vaststellen van een verordening, wordt door het DB inspraak verleend inzake zijn voorstel aan de raad tot het doen vaststellen van die verordening. De raad kan vervolgens indien gewenst laten inspreken over dit onderwerp in commissie of raad.

De stadsdeelvoorzitter wordt hier genoemd omdat deze bepaalde bevoegdheden namens de burgemeester uitoefent. Een voorbeeld betreft de in art. 2.16 APV opgenomen bevoegdheden (straatartiesten). Indien het om beleidsbesluiten gaat zijn deze voor inspraak vatbaar.

Artikel 2 Onderwerp van inspraak

Het verlenen van inspraak is en blijft het uitgangspunt in de voorbereiding van bestuurlijke besluiten. Omdat het in bepaalde gevallen doelmatiger zal kunnen zijn als inspraak geschiedt door middel van bijvoorbeeld spreekrecht bij raadsvergaderingen, blijft de mogelijkheid bestaan dat voor bepaalde beleidsvoornemens een andere wijze van inspraak wordt geregeld. Het besluit om al dan niet inspraak te verlenen is een besluit in de zin van de Awb. Hiertegen kan dus bezwaar worden gemaakt.

Het gaat bij inspraak niet om beschikkingen, d.w.z. besluiten die gericht zijn op specifieke belanghebbenden, zoals een vergunning. In tegenstelling tot beschikkingen vallen besluiten van algemene strekking wel onder de Inspraakverordening. Denk aan een verordening die voorschriften bevat waaraan burgers zich moeten houden. Deze worden door de raad vastgesteld. Het DB verzorgt in het voortraject de inspraak om te komen tot een voorstel aan de raad.

Ook het Dagelijks Bestuur kan besluiten van algemene strekking nemen. Het gaat dan meestal om de concrete uitvoering van een verordening. Een voorbeeld hiervan is het benoemen van een plein waar geen alcohol mag worden genuttigd. De mogelijkheid tot het nemen van zo een besluit is in de APV gegeven. Dit besluit is van algemene strekking omdat het op die plaats voor iedereen geldt. Een ander voorbeeld is het instellen van een parkeergebied (op grond van de Parkeerverordening), of het besluit tot het instellen van een verkeersregime.

Inspraak moet voor de burger wel zinvol zijn. Tijdverlies, dubbel werk en herhalingen van zetten zijn niet bevorderlijk voor een goede verhouding tussen stadsdeelbestuur en burger. Weliswaar houdt inspraak niet in dat het bestuur daaraan gebonden is, en zal het bestuur steeds uiteindelijk zijn eigen afwegingen dienen te maken, maar het geven van inspraak terwijl de kern van het besluit op voorhand niet veranderbaar is, is niet zinvol.

Met het oog hierop wordt in het tweede lid van artikel 2 een aantal uitzonderingen op de inspraak opgenomen. Zo leent een besluit waarin het stadsdeelbestuur geen beleidsvrijheid heeft zich niet voor inspraak, omdat de burger geen invloed kan uitoefenen om een ander besluit tot stand te laten komen.

Een andere uitzondering betreft de financiële besluiten, zoals die over tarieven, belastingen, leges en begroting. Het gaat hier om besluiten waarin bij uitstek, in bestuurlijke en politieke zin integrale afwegingen aan de orde zijn, die in het samenspel tussen DB en deelraad tot stand komen.

Jurisprudentie

- Er zijn geen wettelijke beletselen om bij het in procedure brengen van het ontwerpplan af te wijken van het voorontwerp dat aan inspraak onderworpen is geweest. Dit neemt niet weg dat, indien de afwijkingen ten opzichte van het voorontwerp naar aard en omvang zodanig zijn dat een geheel ander plan is ontstaan, dit aanleiding kan zijn de inspraak opnieuw een aanvang te laten nemen. In dit geval oordeelde de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) dat terecht geen nieuwe inspraak is opengesteld (ABRS 22 januari 2003, inzake nummer 200001851/1, LJN-nummer AF3164).
- Uitwerkingsplan ex artikel 11 WRO is een ruimtelijk plan waarop artikel 6a WRO ziet en is dus inspraakplichtig. De goedkeuring van een deel van een uitwerkingsplan dat de bouw van woningen mogelijk maakt, is in strijd met artikel 6a WRO en de inspraakverordening nu aan omwonenden geen inspraak is verleend met betrekking tot dit plandeel (ABRS 2 maart 2000, GS, 151 (2001) 7133, 7).
- Het is niet in strijd met de inspraakverordening noch met artikel 6a WRO noch met artikel 2:4 Awb dat de raad eerst zelf de aanvaardbaarheid van de voorgestane ruimtelijke ontwikkeling heeft onderzocht en in het voorontwerp van het plan de voorkeur voor een bepaalde ontwikkeling heeft laten blijken, alvorens in het kader van de inspraakprocedure de bevolking daarover te raadplegen. De afdeling concludeert dat de gevolgde inspraakprocedure correct is (ABRS 31 januari 2000, inzake nummer E01.98.0409, LJN-nummer AA5106).

Artikel 3 Inspraakgerechtigden

Een belanghebbende is volgens de Awb diegene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken. Dit houdt bijvoorbeeld in dat in Zeeburg gevestigde bedrijven doorgaans inspraakgerechtigd zijn. De kring van inspraakgerechtigden kan zeer ruim zijn. Maar niet iedereen heeft altijd het recht op het geven van zijn zienswijze. Inspraak is geen vrijbrief om zich te bemoeien met conceptbesluiten die iemand helemaal niet raken.

Overigens bepaalt de Awb ook in welke gevallen het bestuursorgaan een belanghebbende gelegenheid dient te geven om zijn zienswijze naar aanleiding van een voorgenomen beschikking (vergunning, subsidie, bestuursdwang) kenbaar te maken. Hoewel ook hier het begrip zienswijze wordt gebruikt, wordt deze wijze van voorbereiding van een beschikking niet als inspraak aangemerkt. Het gaat hier doorgaans om een of enkele belanghebbenden.

Jurisprudentie

In dit geval is het projectdocument uitsluitend aan het wijkoverlegorgaan voorgelegd. De kring van personen die ingevolge artikel 6a WRO moeten worden betrokken bij de voorbereiding van ruimtelijke plannen is ruimer. Conclusie is dat de inspraak die niet overeenkomstig de inspraakverordening is verleend, in strijd is met artikel 6a WRO (ABRS 14 augustus 2002, inzake nummer 200102132/1, LJN-nummer AE6455).

Artikel 4 Inspraakprocedure

In lid 1 wordt afdeling 3.4 van de Awb van toepassing verklaard op de inspraak. In artikel 3:11 tot en met 3:17 Awb is de inspraakprocedure te vinden. Na terinzagelegging en bekendmaking van het beleidsvoornemen kunnen belanghebbenden gedurende zes weken schriftelijk of mondeling hun zienswijze naar voren brengen. In de meeste gevallen zal deze procedure passend zijn voor de inspraak. Zo niet, dan kan op grond van het tweede lid de inspraakprocedure worden aangepast. Dit kan bijvoorbeeld wenselijk zijn vanwege de afstemming op andere lopende procedures. Wel moet er genoeg tijd voor belanghebbenden zijn om te reageren. Vier weken wordt in 'inspraakland' als een redelijke minimumtermijn gezien.

Jurisprudentie

Bij de behandeling van het beroep tegen de goedkeuring van een bestemmingsplan wordt door de afdeling niet ingegaan op het bezwaar van appelland tegen de beperking van de spreektijd tijdens de inspraakavond. Appelland had hiertegen een klacht kunnen indienen en heeft dit niet gedaan, aldus de afdeling (ABRS 10 juli 2002, inzake nummer 200103950/1, LJN-nummer AE5107).

Artikel 5 Eindverslag

Het eindverslag van de gevolgde inspraakprocedure omvat de volgende componenten:

- hoe is de procedure feitelijk verlopen;
- is afdeling 3.4 Awb onverkort toegepast;
- wanneer is het beleidsvoornemen ter inzage gelegd enz.;
- een korte zakelijke weergave van zowel de mondelinge als de schriftelijke inspraakreacties;
- vermelding van de personen die hun opvatting naar voren hebben gebracht;

- wat wordt er met de zienswijzen gedaan.

In de oude verordening werd de insprekers nog een termijn gegund om eventuele correcties aan te laten brengen. Omdat hiertoe geen wettelijke verplichting bestaat en het in sommige gevallen resulteerde in "inspraak op de inspraak" is deze mogelijkheid komen te vervallen. Het eindverslag wordt verzonden aan degenen die hebben ingesproken en wordt gepubliceerd in het Stadsblad en op Zeeburg.nl. Als het aantal insprekers omvangrijk is, kan worden volstaan met een algemene bekendmaking. Het is belangrijk om tijdens de eventuele inspraakavond hierover al duidelijkheid te verschaffen.

In het vierde lid wordt de stadsdeelvoorzitter verplicht om het eindverslag te vermelden in zijn burgerjaarverslag overeenkomstig artikel 170, tweede lid, aanhef en onder b, van de Gemeentewet.

Artikel 6,7,8 en 9

De artikelen 6, 7, 8 en 9 spreken voor zich.